

Valeriu DULGHERU
Prof.univ.dr.hab. D.H.C.

Prezentarea cărții „Istoria Tehnicii și a Industriei Românești”

Coordonator: Dorel Banabic

De ce o Istorie a tehnicii și a industriei în seria Civilizația Românească?

Primul argument:

Civilizația tehnică este parte a civilizației în sensul larg al conceptului. Nu în zadar chiar și denumirile epocilor de dezvoltare a civilizației poartă denumiri tehnice: Epoca

pietrei (Tehnologia pietrei); Epoca bronzului (Tehnologia Bronzului); Epoca fierului (Tehnologia fierului). Dacă civilizația reprezintă nivelul de dezvoltare materială și spirituală atins de o formație social-economică, civilizația tehnică reprezintă acea parte a civilizației corespunzătoare dezvoltării materiale a societății. În perioada contemporană, industria este forma caracteristică de producție și întreaga viață socială este supusă tehnologizării.

Al doilea argument: Sunt puține lucrări în literatura română de specialitate, care să abordeze global istoria tehnicii românești de către specialiștii din diferite domenii ale tehnicii. Istoria tehnicii românești a fost abordată de-a lungul timpului atât de istorici (Nicolae Iorga, Ștefan Pascu, Constantin Giurescu, Volker Wollmann), cât și de ingineri (Dumitru Furnică, ingineri (Ștefan Bălan, Remus Răduleț, Nicolae Iordăchescu, Ștefan Iancu), sau sociologi (Dimitrie Gusti). Doar trei cărți din această înșiruire au o abordare multidisciplinară: „Istoricul dezvoltării tehnice în România” în trei volume, dedicată aniversării a 50 de ani de la înființarea Societății Politehnica din România ; „Enciclopedia României” (Vol. 3) a lui Dimitrie Gusti și tratatul lui Ștefan Pascu.

Scopul publicării tratatului „Istoria Tehnicii și a Industriei Românești” în 2 volume este de a difuza pe plan național și internațional realizările românești în domeniul tehnicii. Tratatul este împărțit în două volume intitulate: „Mecanica,

tehnicele de prelucrare și construcțiile” și *„Electrotehnica, energetica, transporturile și învățământul tehnic”*. Volumele cuprind aproape 1500 de pagini și sunt structurate în 77 de capitole. Fiecare volum cuprinde mai multe capitole incluse în domeniile specificate în subtitlul volumului.

România este menționată în enciclopediile de istoria tehnicii și în cele de invenții de pe plan mondial, în special, prin contribuțiile din domeniul aviației și aeronauticii. Din acestea lipsesc numeroase nume de ingineri și inventatori români care au contribuit semnificativ la dezvoltarea tehnicii românești precum și a celei mondiale. Abordarea multidisciplinară a volumelor a presupus împărțirea domeniului tehnicii în mai multe ramuri industriale. În acest volum au fost incluse următoarele industrii: electrotehnică, energetică, inginerie biomedicală, transporturi navale și feroviare, autovehicule și aviație.

Istoria societăților ingineresti, a învățământului tehnic, a proprietății intelectuale și a invențiilor și un sinoptic al personalităților ingineriei românești au fost tratate în capitole separate. Pentru fiecare domeniu au fost invitați să colaboreze cei mai buni specialiști din domeniul respectiv sau autori care au publicat deja istorii ale domeniului. Au fost implicați în elaborarea unor capitole specialiști care au fost factori de decizie în elaborarea unor strategii de dezvoltare a României și care cunosc nu numai faptele și istoria domeniului lor, ci și *„filozofia”* dezvoltării aceluși domeniu. Este cazul capitolelor *„Istoria electrotehnicii”*, *„Istoria energeticii”*, *„Istoria aviației, tehnicii rachetelor și științelor aerospațiale”*. Valorificarea acestor *„arhive vii”* aduce un plus de calitate cărții de față. Aceasta este o abordare nouă față de cărțile de istorie a tehnicii scrise în ultimii 80 de ani, având avantajul că specialiștii din domeniu pot face o mai corectă ierarhizare valorică a realizărilor tehnice îndeplinite de-a lungul timpului. Acum, în era internetului, când nu găsirea informațiilor este o problemă de documentare, ci ierarhizarea valorică a acestora, această abordare este esențială și aduce o valoare în plus prezentei lucrări. O limită a acestei abordări este aceea că există diferențe de redactare între unele capitole, datorate stilului diferit al fiecărui autor/coordonator de capitol, aspect inerent oricărei cărți cu un număr mare de autori. Un alt element de noutate adus de prezenta: autorii au valorificat din plin sursa extrem de bogată a informațiilor aflate pe internet, sursă aflată la îndemâna tuturor, dar valorificată printr-o ordonare și o ierarhizare de către specialiștii din domeniul respectiv. Felicitări coordonatorului prof.dr. Florin Tănăsescu pentru această deosebit de importantă lucrare pentru cunoașterea realizărilor tehnicii românești.